

weikest Jusjuwi hirmsast. Omma teiste pärris-
 orjadele teggi ta kül ka üllekohhut, agga mitte
 ni saggedast egga ni tullises wihas kui Jusju-
 wile. Tihti, kui ta poisikest mõrtsuka wiisil pekssis,
 küssendas ta neid sõnu: „Ma löön siud kord
 furnuks kui többise koera kutsika.“ Ühhel päwal
 nähti luggu ka peaaego nõnda ollewad. Jusjuw
 olli te peal, mahakukludes ühhe woi enuam
 kohwitassidest, mis ta kimbo sees pididi kojo kandma,
 katki teinud. Sadana, ei mitte inimese kombel,
 tullis Tüerklane poisikeste kallale, pekssis tedda nahkse
 sõlmpütsaga ni armetumaks, et laps kilsatades
 ta kätte wahhel ärrandokes ja kui furnud mahha-
 langes. Ka niidiki ei olnud mõrtsuka wiha
 waigistud, ta trampis weel jalgega ja liikkas
 poisikest, ja olleks tedda ärratalland, kui mitte
 üks suurtsugge Tüerklane mõdamimes ta öllast
 põlleks kinnihakkand ja tedda pahha melega emale
 liikkand.

Omneto laps olli maas omma werre sees, mis
 paljo hawust jooksis, nimmelt ühhest silma liggi,
 mis näitis kui peast ärralõdud ollewad. Omneti
 olli ta weel ellus, sest ta ligutas omma werri
 käsikwart ja wigas wallo sees. Teine orjadest
 olli halleda melega üht wanna tekki temma alla
 lautanud ja temmale pissut kelekastet suhho til-

gutunud. — Sedda kõik olli üks mees pealt
 näinud ja kuulnud, kes mitte agga ristiiinime
 nimme kandja, waid tõeste ristiiinimene olli;
 temma olli Prantsuse=ma mees Tuloni=linnast
 pärrit, kes kauba ajamise pärrast Egiptuse=maale
 tulnud. Sesamma hea mees, kes Tüerklase naa-
 bris ellas, olli saggedast sedda hirmust üllekohhut,
 mis weikse Jusjuwile tehti, omma silmaga näi-
 nud ja kõrwaga kuulnud, mis ülle ta südda
 iggakord halledusest ta sees kihwatas. Sest
 poisikesel olli ka omma näo, jumme ja kombede
 polest jo middagi, mis igga õrna tundmisega
 süddant temma wasto ärdaks teggi. Temma
 polnud mitte nõnda mušta ehk umstatõmmika
 ihhoga, kui need lapsed, kes lõuna poolt Awerika=
 maalt Kairo=linna orjaturrule müia tuakse, waid
 agga pissut tõmmikas, kui lapsed lõuna pool
 Ewropa=maal, kelle näago päikese pallawusest
 pruunik läinud. Temma näago, mis kül willet-
 süstest kahwatanud, olli süiski kanna ning lahke
 ja kõik temma ollemine wisakas; temma heal,
 kui ta omma kurja perremehhest armo pallus,
 olli ni halle, et issegi tores ja kõrwaga südda sest
 ligutud jai.

Se hea mees Prantsuse=maalt, nimmega
 Kristow, olli jubba mitto korda süddame walluga